

LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 16

Reportatge:
La música en viu a Girona (I)

Entrevista a Alix Levy

El Pla Integral de la Música, un gran
repte i una gran oportunitat

Port Bo, 50 anys fent havaneres

L'Orquestra Gerunda celebra 25 anys

Associació Professional
de Músics de Catalunya

LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 16

Associació Professional
de Músics de Catalunya

Joaquim Vayreda, 65, entl. D
17001 Girona
Tel. 972 218 689
Fax 972 223 271
info@musicat.cat
www.musicat.cat

Col·labora

fundació sgae

Junta directiva

President Josep Reig

Vicepresident Josep Ramon Prats

Secretari Josep M. Mascarell

Vocals Carles Creixell, Susanna del Saz,
Joan Figueras, Antoni Mas, Albert
Prat i Montserrat Pratdesaba

Gerència

Associació Professional Marga Castañer
Grup de Gestió Anna Franco

Redacció Lluïsa Massó

Maquetació i disseny Iglésies Associats

Foto portada Pere Masramon

Dipòsit legal GI-323-2011

Octubre de 2016

Editorial

SENSE MÚSICS, NO HI HA MÚSICA

Josep Reig
President de MUSICAT

El passat més de setembre es va presentar al Mercat de Música Viva de Vic el Pla Integral de la Música a Catalunya. Tal com us expliquem en un article a la secció de notícies, es tracta d'una iniciativa del Departament de Cultura per consensuar amb el conjunt del sector de la música les polítiques més adequades per assolir el que s'han definit com a "objectius estratègics". És per això que m'ha semblat pertinent recuperar una part de l'article que vaig escriure per a l'última edició de l'Anuari de la Música, on opino sobre les demandes i les prioritats que hauria de tenir aquest Pla, que ha de donar respostes a les necessitats d'un sector prou complex.

Hi ha moltes parts implicades que exposen la seva casuística i reclamen solucions: discogràfiques, promotors, mànagers, ajuntaments, escoles de música, sales de concert, teatres i auditoris, festivals i mercats, sense oblidar les entitats de gestió i les editorials. Però la part essencial, la matèria prima de tot plegat, els músics, continua essent la baula més fràgil de la cadena.

Si volem aconseguir regular el sector, és urgent reformar i adaptar el marc laboral i fiscal dels músics, de manera que totes les parts puguin complir la normativa. El Règim Especial d'Artistes ha quedat obsolet i m'atreviria a dir que no es compleix gairebé mai. Pel cap baix, la norma obliga l'empresari a donar d'alta i de baixa el músic a la seguretat social el dia del bolo, practicar la retenció de l'IRPF, confeccionar una nómina i assegurar-se que ha fet el curs de prevenció de riscos laborals. És per això que cada vegada es tendeix més a la contractació mercantil en detriment de la laboral, sense passar per alt que, en molts casos, es continua produint una contractació totalment irregular, amb el risc i desprotecció que això

comporta. És paradoxal que cada cop hi hagi més exigències i més control en la seguretat i en els aspectes tècnics dels espectacles i, en canvi, es faci els ulls grossos pel que fa a la contractació dels músics, que en són els protagonistes.

Un obstacle afegit per endegar aquesta reforma és la falta de competències del govern de la Generalitat en matèria laboral i fiscal. Llevat que Catalunya esdevingui un estat a curt termini, la reforma s'haurà de plantejar al Congrés dels Diputats espanyol, cosa que la Unió de Músics i MUSICAT ja vam fer en el seu dia, presentant una proposta inspirada en el model francès que va acabar sent rebutjada.

No deixa de ser curiós aquest poc interès de l'administració per regular i ordenar un sector econòmic tan important, sobretot si tenim en compte que la majoria de contractacions provenen de la mateixa administració i que aquesta seria la primera beneficiària dels impostos que es generarien.

El marc legal s'haurà d'adaptar a la realitat i contemplar l'especificitat de la música que, per descomptat, s'ha de tractar, també, com una activitat cultural. En aquest sentit, l'àmbit professional i l'amateur haurien de quedar perfectament definits i delimitats, tal com passa en altres sectors.

Si volem aconseguir aquests objectius, hem de poder comptar amb la implicació de tot el sector i, principalment, la de l'administració. Tots plegats hem de tenir clar que, si no som capaços de regular la situació laboral i fiscal dels músics, difícilment podrem convertir aquest Pla Integral de la Música en una realitat.

Pren nota ●●●

Què cal fer en cas d'accident laboral o malaltia professional?

●●●

Tots els treballadors de les empreses de MUSICAT (Músics de Girona, Músics de Catalunya i Associació Dos Per Quatre) disposen de la cobertura de la mútua Unió de Mútues en cas de patir un accident laboral o una malaltia derivada de l'exercici de la professió.

Accident laboral

Es considera accident laboral tota lesió corporal que el treballador pateixi per causa o com a conseqüència de la feina que realitza, inclosos els accidents que pugui patir en el desplaçament d'anada i tornada al lloc on ha de realitzar la feina (accidents in itinere).

Malaltia professional

Es consideren malalties professionals aquelles causades per la realització d'una feina determinada, sempre que es pugui provar que la causa de la malaltia és únicament l'execució de la feina en qüestió.

Procediment a seguir

Treballadors adscrits al Règim General / Règim d'Artistes

És el cas dels socis que treballen a través de Músics de Girona, SCCL o Dos Per Quatre (codi compte de cotització 0112).

- En cas d'urgència, el treballador pot acudir al centre sanitari més pròxim. Després, ho haurà de comunicar a MUSICAT, que contactarà amb la mútua perquè es faci càrrec de les despeses.
- Si l'assistència no té caràcter urgent, el treballador haurà de demanar a MUSICAT un *volant d'assistència* (on figura el dia de l'accident, que haurà de coincidir amb un dia cotitzat a la

seguretat social) i demanar hora per visitar-se a qualsevol centre de la Unió de Mútues.

- En cas que la lesió no sigui directament derivada d'un accident de treball o que no es tracti d'una malaltia professional, el treballador haurà d'acudir al metge de capçalera de la Seguretat Social.
- Quan un músic presenta una afecció molt específica derivada de la seva activitat professional, pot optar, si ho desitja, per tractar-se a l'Institut de Medicina i Fisiologia de l'Art de Terrasa. Per fer-ho, cal que prèviament es visiti amb el metge d'Unió de Mútues que ho haurà d'autoritzar, un cop hagi valorat la lesió.
- En qualsevol cas, la baixa i l'alta les dona la mútua, que també es fa càrrec del pagament de les despeses del període de baixa.
- Tot els centres propis i concertats d'Unió de Mútues es troben al web www.uniondemutuas.es. Per qualsevol dubte podeu trucar al telèfon 972 222 717, en horari laboral.

Treballadors autònoms

És el cas dels socis que treballen a través de la cooperativa Músics de Catalunya SCCL.

En cas d'accident o malaltia professional els treballadors que cotitzen al règim d'autònoms han d'acudir al metge de la Seguretat Social, que els atindrà i els donarà la baixa i l'alta.

- Un cop aportada la documentació requerida, Unió de Mútues es farà càrrec del pagament dels dies de baixa, d'acord amb el que estipula la Llei.
- En cas que la Seguretat Social doni un termini molt llarg per a la realització de les proves necessàries al diagnòstic (ressonància magnètica, ecografies, radiografies, etc.), el pacient pot demanar a Unió de Mútues que sol·liciti a la Seguretat Social l'avançament d'aquestes proves, o del que es consideri necessari segons prèvia valoració, amb mitjans propis. Només cal que contacti amb Unió de Mútues per iniciar els tràmits de la petició.

Actualitzeu la informació al Catàleg de Música en Viu

Amb la nova web, el Catàleg de Música en Viu que MUSICAT posa a disposició de programadors i públic en general és encara més visible. Per això, és important que la informació que s'hi dona estigui actualitzada i sigui fiable. En aquest sentit, us demanem que entreu a la zona socis del web i reviseu els textos, les dades de contacte (telèfons, email, persona de contacte), components, enllaços, etc., així com les fotos que s'hi exhibeixen i que, en molts casos, són antigues o estan obsoletes.

També haureu vist que a la nova web el calendari amb les actuacions del dia apareix en un espai central de la pàgina d'inici. Aquesta informació l'heu d'introduir vosaltres en el calendari que està associat a un espectacle (cal donar d'alta un espectacle per poder accedir al calendari). Si pengeu les actuacions abans del dia 15 de cada mes, també sortiran publicades a l'Agenda del Club d'Amics dels Músics, que s'edita en paper i s'envia als 700 socis que hi estan inscrits.

Si teniu cap problema, ja sigui perquè no recordeu l'usuari i la contrasenya o perquè no us en sortiu penjant la informació, no dubteu a trucar-nos i us ajudarem.

Els músics d'animació infantil hauran de presentar el certificat negatiu de condemna per delictes contra la llibertat i indemnitat sexual

L'article 13 de la Llei 1/1996, de protecció jurídica del menor, modificat per l'article 8 de la Llei 26/2015, estableix un nou requisit

per exercir professions i activitats que impliquin contacte habitual amb menors: que no s'hagi estat condemnat per sentència ferma per algun delictes contra la llibertat o indemnitat sexual.

Com a conseqüència d'aquesta nova previsió normativa, els músics que fan espectacles d'animació infantil hauran d'acreditar aquesta circumstància aportant una **certificació negativa del Registre Central de Delinqüents Sexuals**.

El tràmit per obtenir la certificació es gestiona a través del Ministeri de Justícia. Es pot tramitar de diverses maneres:

Via telemàtica

Amb el DNI electrònic, al web del Ministerio de Justicia/Trámites i gestiones personales/Certificado de delitos de naturaleza sexual.

Presencialment

A les gerències territorials del Ministeri de Justícia. A Catalunya, la gerència territorial és a Barcelona, Carrer Garcilaso, 123. Telèfon 93.349.41.80. Amb aquesta opció, quan fas la sol·licitud ja et lliuren en aquell mateix moment el certificat. Tingueu present que habitualment hi ha força cua i, per tant, és millor arribar abans de les 9 del matí per tal d'agafar número.

Mitjançant una sol·licitud d'entrada per un registre oficial

La sol·licitud abans esmentada també es pot entrar presencialment en qualsevol registre oficial però aleshores no es lliura el certificat de forma automàtica sinó que s'inicia la tramitació de petició i l'envien més endavant. La sol·licitud es pot presentar als registres de les gerències territorials del Ministeri de Justícia, de les delegacions del Govern a les comunitats autònomes, de les subdelegacions del Govern a les províncies i, en general, al registre de qualsevol òrgan administratiu que pertanyi a l'Administració General de l'Estat, a qualsevol Administració de les comunitats autònomes, o a qualsevol Administració Local.

Per correu postal

Adreçat a l'Oficina Central d'Atenció al Ciutadà a Madrid, del Ministeri de Justícia, o a les gerències territorials del Ministeri de Justícia, mitjançant una sol·licitud formalitzada.

Cursos de formació per a socis

Com cada any, MUSICAT proposa als seus socis uns cursos de formació gratuïts entre els mesos de novembre i desembre:

- **Aprendre a utilitzar Instagram i altres xarxes socials**, impartit per Jordi Gamell, community manager, tècnic audiovisual i fotògraf. El curs consta de dues sessions que es faran els dies 14 i 16 de novembre, de 10 a 13h, a l'Espai Marfà de Girona.
- **In & Out (afinant el nostre instrument)**, impartit per Isabel Rocatti, actriu, professora d'interpretació i terapeuta. L'objectiu del curs és equilibrar els tres centres (corporal, mental i emocional) per tal d'ampliar la percepció de nosaltres mateixos i obtenir claredat, fortalesa i direcció. Consta de 4 sessions de 3 hores i mitja de durada, que es faran a Girona els dies 9, 16, 23 i 30 de novembre al matí.
- **Cubase** (aplicacions de programari informàtic per editar audio digital, MIDI i seqüenciador de música), impartit per Ultano Gómez. Tindrà lloc a Girona els dies 15 i 22 de novembre, de 10:00 a 14:00.
- **Finale** (programa de notació musical per escriure, executar i publicar partitures), impartit per Ultano Gómez. Es farà a Girona els divendres 11, 18, 25 de novembre i 2 i 9 de desembre, de 10:00 a 13:00.

Ben aviat rebreu un mail amb totes les propostes, però si hi esteu interessats ja podeu fer la vostra reserva a info@musicat.cat.

MUSICAT tindrà un estand a la Fira de Mostres de Girona

Com cada any, MUSICAT tindrà un estand a la Fira de Mostres de Girona, que se celebrarà al Palau Firal de la ciutat des del divendres 28 d'octubre fins al dimarts 1 de novembre, coincidint amb les Fires de Sant Narcís.

Més enllà de donar a conèixer l'Associació, la finalitat d'aquesta iniciativa és fer difusió de les propostes artístiques dels socis que vulgueu participar-hi. Així doncs, els socis que ho desitgeu ens podeu fer arribar material promocional de petit format (flyers, targetes, díptics, fulletons, etc.) per exposar-lo a l'estand. Per més informació poseu-vos en contacte amb nosaltres per telèfon al 972 218 689 o bé per mail a info@musicat.cat.

XVI Sopar de Santa Cecília

Com cada any des d'en fa setze, MUSICAT organitza un sopar obert a tots els socis per celebrar la festivitat de Santa Cecília, patrona dels músics, el dia 22 de novembre.

Enguany el sopar tindrà lloc al Restaurant As de Copes de Girona (c/ Figuerola, 35, darrere de la Sala de Ball). El preu del menú és de 25€, tot inclòs. Si voleu venir, sereu molt benvinguts.

Per apuntar-vos, heu de fer una transferència al compte n. 0081 0086 03 0001744980 i enviar un mail a info@musicat.cat dient quantes persones sereu.

El Pla Integral de la Música, un gran repte i una gran oportunitat

●●●

El dia 15 de setembre es va presentar al Mercat de Música Viva de Vic el Pla Integral de la Música, elaborat pel Departament de Cultura amb la col·laboració de tots els agents del sector. Aquest pla hauria de ser una eina útil i eficaç per afrontar els reptes històrics que el sector de la música té plantejats.

Han passat dos anys des que, el setembre de 2014, l'aleshores conseller de Cultura, Ferran Mascarell, va encarregar-ne l'elaboració al seu director general, Jordi Sellas. Una comissió integrada per l'Albert Bardolet, l'Esteve León, en Gabriel Planella, en Lluís Puig i la Blanca de Semir,

van redactar un document previ, "El sector de la música a Catalunya", que van presentar al MMVV ara fa un any. La recopilació de dades fiables sobre el sector va ser la primera dificultat que van haver d'afrontar i continua essent una de les assignatures pendents del sector de la música. El document dóna la mesura de la complexitat i dimensió del sector i analitza, entre d'altres, les polítiques del departament de Cultura en els últims deu anys.

Prenent aquest informe com a referència, es va proposar l'elaboració d'un Pla Integral de la Música a partir de vuit comissions de treball:

- Estructuració del sector
- Formació
- Creació, producció i exhibició: equipaments, festivals i sales de música en viu.
- Desenvolupament de públics
- Desenvolupament de mercats i internacionalització
- La música clàssica i contemporània
- La música moderna "amplificada" i el jazz
- La música d'arrel tradicional, popular i el cant coral

L'alcaldessa de Vic, Anna Erra, el conseller Santi Vila i el responsable de l'àrea de música de l'ICEC, Albert Bardolet

Entitats, associacions i administracions es van inscriure de manera voluntària a les comissions que van considerar oportunes. Des del novembre de 2015 fins al juny de 2016 s'han celebrat 37 reunions amb la participació de més de 30 entitats i associacions i de més de 90 persones externes implicades. A cada reunió s'elaborava un resum amb els punts de consens als que s'havia arribat i s'enviava a tots els participants, que podien fer aportacions

i esmenes si s'hi trobava a faltar alguna cosa rellevant. Els documents de resum de cada sessió han estat finalment el material que, ordenat i pautat, ha acabat esdevenint

el contingut del Pla Integral que el conseller de Cultura, Santi Vila i el responsable de l'àrea de música de l'ICEC, Albert Bardolet es van encarregar de presentar a Vic.

En la seva intervenció, Santi Vila va dir que aquest Pla Integral de la Música no és un punt i final sinó un quadern de bitàcora. Va afirmar que cal fer un pas decidit per a la professionalització dels músics, una reflexió estratègica en el pla formatiu i una reflexió sobre com fer créixer públics i afavorir la generació de mercats. També va dir que cal considerar la cultura com un valor en sí mateix, separant-la dels mercats; és per això que el departament de Cultura té un director de l'ICEC (vessant econòmica) i un director general (activitat cultural amb aspiració d'arribar a tothom). També va parlar de la conveniència d'impulsar l'Acadèmia Catalana de la Música, com element integrador.

El responsable de l'àrea de música de l'ICEC, Albert Bardolet, considera que un dels valors d'aquest Pla Integral és que ha estat molt participat. Segons va dir, no es tracta d'un document sinó d'una nova relació entre les entitats de la música i les

institucions, que ara han tingut ocasió de conèixer-se. El Pla Integral hauria de servir per esvaïr la sensació d'atomització i desorganització del sector i aconseguir que s'estructuri. També va dir que cal incidir en la formació musical de la població. A Catalunya, només el 0,7% del conjunt de la població té algun tipus de formació musical, un percentatge superior al de la resta de l'estat espanyol, però molt inferior al d'altres països europeus com Àustria (2,4%), Suïssa (3,5%) o Suècia (3,6%). La formació musical de la població, va afirmar, es tradueix en públic als concerts. En aquesta línia, Bardolet va reclamar més presència de la música als mitjans, especialment als de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA).

Bardolet va explicar quin serà el següent pas per tirar endavant el Pla Integral. Segons va dir, s'han fixat 6 objectius estratègics, 17 objectius operatius i 96 accions a desenvolupar. El mes de novembre es formarà la "taula d'impuls" que establirà les prioritats, la calendarització i la identificació de les àrees responsables amb un pressupost vinculat. Així mateix, es crearan unes comissions de seguiment. Segons el responsable de música de l'ICEC, "estem vivint un moment fundacional de la música".

Després van prendre la paraula els representants d'algunes de les entitats que han col·laborat en l'elaboració del Pla. El president de la Federació Catalana de Societats Musicals, Josep Parés va demanar una solució per als 3.500 músics de les 27 societats o bandes de música que representa i que es troben a cavall entre l'amateurisme i la professionalització. El fundador i president del Taller de Músics, Lluís Cabrera, va parlar en nom de les escoles; va denunciar que s'hagi relegat la música a l'escola primària i secundària i va demanar l'homologació de les escoles de música. El president de MUSICAT, Josep Reig, en nom dels músics, va demanar que es prioritzés la regularització laboral dels músics que són, va dir, la "matèria prima" de la música. Va denunciar que l'administració funciona a dues velocitats, perquè cada vegada hi ha més normatives relacionades amb els espais (nombre de lavabos, alçada de l'escenari, límit de decibels, horaris, etc.) però ningú es preocupa que els músics estiguin

contractats. "La manca de dades fiables del sector té a veure amb el fet que la música encara és una feina submergida", va dir. Seguidament, va parlar en nom de la indústria el president de l'Associació de Sales de Concert de Catalunya (ASACC), Lluís Torrent, que va demanar que aquest Pla defineixi els espais on es fa música en viu com espais de cultura. Finalment, va intervenir en Gerard Quintana que, com a president de l'Acadèmia Catalana de la Música, va encoratjar tots els actors a portar endavant aquest Pla Integral, tot i la complexitat que representa; també va reivindicar la professió de músic que, va afirmar, és la base sobre la que es sustenta tota la resta.

La cloenda de l'acte va anar a càrrec del conseller Santi Vila que va dir que el país ja disposa de bons equipaments i que, a partir d'ara els ingressos del Departament s'han de dedicar als continguts ("ens la juguem amb els continguts", va dir). El compromís d'aquesta legislatura és arribar a l'1% del pressupost general per a la cultura (ara és del 0,60%), tot i que l'aspiració seria arribar al 2%. També va afirmar que les polítiques socials han d'incloure la cultura, a més de la sanitat i l'habitatge. "Sense cultura som manipulables pels polítics", va afirmar, i va comminar el col·lectiu a empenyar els polítics: "El Parlament és plural i cal empenyar els parlamentaris del color que siguin".

Competència de cobles i orquestres

...

Vivim en un món competitiu on tothom procura excel·lir en la seva feina per tal de poder estar entre els millors. A Banyoles, des de finals del segle XIX, és tradició que les quatre cobles que participen a les ballades de la Festa de Sant Martíà generin una forta competència per guanyar-se el favor dels assistents. És l'únic lloc on, en lloc d'utilitzar el mateix cadafal, les cobles es situen una a cada cantó de la Plaça Major, per tal de facilitar que els músics puguin crear ambient en el seu "territori". El públic pot votar i guanyar "tortades i cocos".

Recollint aquesta tradició, el Foment de Banyoles, entitat que organitza aquest esdeveniment, ha volgut ampliar-lo organitzant

el CoCo. La Competència de Cobles es farà durant dos dies: el dia 22 d'octubre la competència serà entre quatre cobles de músics joves: la Bisbal Jove, la Flama de Farners, la Mil·lenària i la Reus Jove, amb un fi de festa amb ballables per a cobla. L'endemà, la Plaça Major l'ocuparan quatre cobles de prestigi que competiran entre elles: Ciutat de Girona, La Principal de La Bisbal, Montgrins i Selvatana. Com a fi de festa interpretaran la sardana estereofònica *Somni*.

Pòster competència de cobles

Seguint la mateixa tònica, el mateix dia 22, a les 5 de la tarda, tindrà lloc la competència d'orquestrats, una nova modalitat que ja es va introduir l'any passat. La Principal de La Bisbal, Montgrins i Selvatana s'alternaran i actuaran conjuntament en un concert únic al Pavelló de la Draga.

Finalment, el dia 24 d'octubre tindrà lloc la Festa de la Música per a Cobla a càrrec de les cobles Ciutat de Girona, La Principal de La Bisbal i Selvatana que faran el tradicional concert de sardanes i obres simfòniques per a cobla, enguany amb l'estrena de les obres d'encàrrec dels Premis Ceret-Banyoles 2016.

Port Bo, 50 anys fent havaneres

Un dels grups d'havaneres més antics i representatius del país, el Port Bo, celebra enguany mig segle des de la seva fundació. Ho fa en paral·lel a la Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell que aquest mes de juliol també va celebrar la seva 50a edició. De fet, el grup va ser un dels impulsors de la cantada i ha participat en totes les seves edicions.

El Port-Bo neix l'any 1966 a Calella de Palafrugell. Aquell any, es va presentar en aquesta localitat el llibre *Calella de Palafrugell i les havaneres*, escrit per Joan Pericot, Frederic Sirés i Ernest Morató. Per tal de fer la presentació més atractiva, els organitzadors van improvisar una cantada d'havaneres a la taverna de Can Batlle. Aquest va ser l'origen de la Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell i també del grup Port Bo, que en els seus inicis estava format per Josep Xicoira, Carles Mir i Ernest Morató, sovint acompanyats al piano pel mestre Frederic Sirés.

La Cantada d'Havaneres de Calella va actuar com un veritable revulsiu per a la formació dels primers grups, que es van constituir amb la finalitat de participar-hi: el turisme i la desaparició del vell món dels pescadors havia desplaçat l'havanera des dels espais populars fins a l'escenari.

Al llarg de tots aquests anys, el Port Bo ha participat a les cantades més importants dels Països Catalans, però també ha fet moltes actuacions a la resta de l'estat i a l'estranger, fins al punt de representar Espanya al Festival

La formació actual

de Habaneras de La Habana els anys 1989, 1991, 1992, i 1993. Han actuat a Israel (2004), Síria i el Líban (2007), Turquia (2009) i Japó (2013), entre d'altres països. La popularitat del grup va fer que l'any 1995 el seu disc *Arrel de tres* s'enfilés al vuitè lloc dels discos en català més venuts, fet absolutament insòlit tractant-se d'un disc d'havaneres. L'any 2005 van actuar al Palau de la Música. Amb això també van ser pioners perquè va ser el primer cop que s'inclouien havaneres a la programació estable del Palau.

El Port Bo ha col·laborat en diferents ocasions amb altres formacions, com ara el grup vocal cubà Gema.4, amb qui va presentar l'espectacle *De l'Havana a l'Empordà* (2002), o l'Orquestra Montgrins, amb qui van enregistrar el disc *Acoblats* (2008), que fon el so de la cobla amb el cant de taverna. Amb la cantant Nina van

presentar l'espectacle *A prop del mar* (2009) amb una gira que va durar cinc anys i que va acabar amb una actuació al Palau de la Música el febrer de 2013. El 2015, el grup va tornar al Palau per fer un concert que va donar el tret de sortida de les celebracions del cinquantè aniversari. En aquest concert els van acompanyar els antics cantaires de Port Bo, a més de Maria Salgado, Nina, Marina Rossell i Manel. Últimament, han presentat un nou espectacle, *El cafè de l'havana*, juntament amb Els Pescadors de L'Escala, la soprano Indira Ferrer Morató i l'Antoni Mas al piano.

Al llarg de les diferents etapes, el grup ha enregirat 25 discos amb més de 200 temes diferents. El repertori, heretat en gran part dels vells cantaires de Calella, està format per havaneres clàssiques i noves, valsos mariners, balades, boleros, sardanes i cançó catalana. Aquest repertori s'ha vist incrementat amb noves composicions, moltes d'elles sortides de la "factoria" Carles Casanovas i Josep Bastons, "els Lennon i McCartney de l'havanera", com els va batejar el periodista Francesc Sánchez Carcassés. La darrera havanera signada per Casanovas i Bastons, *El salanc de Calella*, es va estrenar a la darrera edició de la Cantada d'Havaneres de Calella.

Pel Port Bo hi han passat varies generacions de músics. Quan va morir Frederic Sirés, l'autor de *La Gavina*, varen agafar el relleu en Càstor Pérez i en Francesc "Xiqui" Ramon, que els acompanyaven a la guitarra. Quan els més grans van plegar, en Càstor i en Xiqui van anar a buscar l'Enric Vigas i en Fèlix Pérez. Uns mesos més tard s'hi van afegir en Fonso Carreras, en Mineu Ferrer i posteriorment en Pere Bahí, que només hi va estar una temporada. Al cap d'uns anys, van plegar l'Enric i en Fèlix. El 1988 va plegar en Xiqui i va entrar en Carles Casanovas. Fa dos anys, va plegar en Fonso Carreras i es va incorporar en Pep Nadal. Actualment el grup està format per Pep Nadal (tenor), Mineu Ferrer (bariton) i Carles Casanovas (veu baixa, guitarra i direcció musical).

Port Bo al Palau amb la Nina / Foto: Toni Foxench

L'Orquestra Gerunda celebra 25 anys

●●●

L'any 1991 naixia l'Orquestra Gerunda amb l'objectiu d'oferir una alternativa, de qualitat però més econòmica, a les grans orquestres de ball. En un principi, el grup estava format per vuit músics: 3 vents (saxo, trompeta i trombó), baix, guitarra/veu, bateria, piano i cantant, però el 1996, va morir en Pere de Pals, el trombonista, i van decidir reduir la secció de vents i continuar amb només sis components.

Al llarg d'aquests 25 anys l'Orquestra Gerunda ha tocat en la majoria de festes majors i balls populars del país. Han actuat al Fòrum de Barcelona i als millors hotels de la ciutat, així com als casinos de Peralada i Barcelona. El 1991, pocs mesos després de la seva fundació, la companyia Costa Cruceros va contractar l'orquestra perquè animés les vetllades en un creuer pel Mediterrani. També van participar en l'enregistrament de la pel·lícula "Manolito Gafotas", on acompanyaven el protagonista a l'escena final, a més d'actuar a TV3 i a nombroses televisions locals.

L'Àngel Puertas és el fundador i l'ànima del grup. Ell mateix es considera un supervivent de la música. Va començar a tocar als 9 anys i va entrar molt jove a l'Orquestra Marina, on s'hi va quedar set anys. Després, del 1985 al 1991, es va integrar a La Principal de La Bisbal on tocava la guitarra, el clarinet i cantava. Va plegar per fundar la Gerunda amb dos músics de l'Orquestra Maravella i l'ha tirat endavant fins avui, malgrat les dificultats. Ens explica que abans de la crisi feien un promig de 75 o 80 bols cada any, però fa aproximadament quatre anys van passar a fer-ne 60 i ara es mantenen amb 40 o 50. Els demés components compaginen l'orquestra amb altres feines, però ell viu només de la música. Com moltes altres formacions, s'ha vist obligat a oferir opcions més econòmiques i a vegades actua en trio, duo o fins i tot com a solista. Diu que és feliç dalt d'un escenari i que no es pensa jubilar mentre tingui feina.

L'Orquestra Gerunda ofereix un concert mixte, de temes clàssics, música de pel·lícules, sardanes cantades i havaneres. Tenen un bon repertori de ballables ("el ball és inevitable", diu Puertas) i també fan versions més canyeres dels 70 i 80's, així com versions de temes de bandes actuals. Tot en rigorós directe, sense seqüències. Els components actuals són: Àngel Puertas (veu i guitarra), Marta Solà (veu), Adam Viusà (baix), Jordi Cañón (teclista), Albert Comaleras (saxo) i Víctor Peralta (bateria).

Recentment, han estat nominats als Premis ARC 2016, en la categoria de millor gira per festes majors de grups de ball.

L'Orquestra Gerunda el 1991 / L'Orquestra Gerunda en l'actualitat

L'Ajuntament de Girona impulsa un clúster de les indústries culturals i creatives

...

L'Ajuntament de Girona s'ha fixat com objectiu que la cultura sigui un dels motors econòmics de la ciutat. En aquest sentit, ha anunciat un nou projecte que inclou una *oficina de gestió i foment de les arts i centres de creació i exhibició*, ubicada en el tercer pis de l'antic cinema Modern, que es troba en ple centre històric i que està tancat i pendent de rehabilitació des de l'any 2001.

La creació d'aquesta "oficina" s'inclou dins de l'anomenat **Projecte d'Especialització i Competitivitat Territorial (PECT)**, dissenyat a quatre anys vista. Segons l'ajuntament, el PECT és la continuació i consolidació del projecte que va començar amb la creació de la marca **Girona Ciutat de Festivals** i que ara tindrà continuïtat amb la futura posada en marxa d'una marca anomenada **Girona Crea**.

El PECT tindrà dos eixos principals: d'una banda la nova oficina de gestió i foment de les arts, situada al Modern i, de l'altra, l'impuls de centres de creació i exhibició de les arts arreu de la ciutat. La intenció és crear les infraestructures necessàries per explotar el talent dels artistes, vendre'l i exportar-lo.

El pressupost del PECT puja a 4,43 milions d'euros, dels quals la Diputació i l'Ajuntament

Estat actual de l'antic cinema Modern on s'ha d'instal·lar l'oficina de gestió i foment de les arts

en subvencionaran un 25% cadascun i el 50% restant es demanarà als fons FEDER (fons europeu de desenvolupament regional), que gestiona la Generalitat. D'aquest pressupost, 1,6 milions d'euros es destinaran a les obres per fer l'esmentada oficina de gestió i foment de les arts.

No cal dir que nosaltres ens congratulem de totes les accions de l'Ajuntament en favor de la cultura i de la creació d'ocupació per als artistes, però no acabem d'entendre bé la funció d'aquesta "oficina", la creació de la qual demana un pressupost tan alt. De moment, a part d'una presentació que es va fer en roda de premsa el passat mes de juliol, no en tenim més informació. Segons el regidor de Cultura, Carles Ribas, el mes de setembre s'havia de tenir el "pla funcional" redactat, però de moment no en tenim cap notícia. Seguirem amb atenció el desenvolupament de tot plegat i esperem que us en podrem donar més detalls en el proper butlletí.

La Mirona de Salt celebra el 15è aniversari

La Mirona és la sala de concerts per excel·lència de les comarques gironines. Amb una mitjana de 115 concerts anuals, s'ha convertit en parada obligada d'artistes nacionals i internacionals, omplint així un buit important que ha existit durant molts anys. La seva programació i les activitats paral·leles de formació i divulgació que organitzen l'han convertida en un pilar fonamental per a la música, els músics i el públic gironí. Segurament per això ha estat reconeguda en 6 ocasions amb el premi Enderrock a la millor sala de concerts de Catalunya.

La Mirona forma part de la Xarxa de Cases de la Música popular de Catalunya. Es va inaugurar el desembre de 2001 i va començar la seva programació regular l'abril de 2002. L'octubre de 2012 va celebrar el concert número 1.000 amb una actuació especial de Manu Chao i des de llavors continua oferint una programació eclèctica de música en directe, de tots els estils i per a tots els públics.

A més de presentar una programació especial, amb motiu del 15è aniversari La Mirona ha decidit batejar les seves dues sales. La sala més petita

(450 persones) portarà el nom del desaparegut Joan Cardona "Ninyín". Pel que fa a la sala gran (1800 persones), el nom es decidirà per votació popular abans de final d'any.

D'altra banda, la sala fa una crida al primer públic que va assistir al concert inaugural el 21 de desembre de 2001, on van actuar Without, Stoomnut, Adrià Puntí & Co, Kassamba, Fora des Sembrats i Els Pets. Les

persones que puguin acreditar la seva assistència amb una fotografia de l'entrada del concert optaran a una entrada doble per a tots els concerts de la temporada.

La programació del 15è aniversari busca apropar la música a totes les edats i reforçar el caràcter social de la sala. De setembre a març hi ha confirmades més de 40 formacions musicals de caràcter nacional, estatal i internacional. També es presentarà un festival nou, el Girona Sona, amb KOP, Gatillazo, Deskarats, Lendakaris Muertos, Buhos, Lágrimas de Sangre, Ebri Knight i Aspencat, el primer cap de setmana de febrer. Finalment, per tal d'acostar la cultura als més joves, la direcció de La Mirona ha decidit que tots aquells que compleixin 18 anys en el decurs d'aquesta temporada podran gaudir d'un concert gratuït.

Sala gran de la Mirona / Foto: Pau López

“

L'entrevista

Alix Levi

És músic, baixista i programador del Sunset Jazz Club de Girona des de fa sis anys. El 1999 va muntar el Festival de Jazz de Girona, que va dirigir durant sis edicions. També va col·laborar en les primeres edicions del Festival de Músiques Religioses, que l'Ajuntament de Girona va suprimir l'any 2012.

”

Alix Levy

Pel seu local hi han passat grans figures del jazz nacional i internacional, com ara Perico Sambeat, Josemi Carmona, Jeff Ballard o Ben Monder, per citar-ne només alguns. Aquest mes d'octubre farà quinze anys de la inauguració del Sunset. Per celebrar-ho ha preparat una programació especial a preus populars, que és un veritable regal per als amants del jazz.

Gunhild Carling amb Gerard Nieto, Dani Alonso i Juli Aymi

Quinze anys de programació estable de jazz en una ciutat com Girona és certament una fita remarkable. Com heu pensat celebrar-ho?

Haviem pensat fer moltes coses, però al final ens hem adonat que, si ens volem gastar uns diners per celebrar l'aniversari, el millor que podem fer és oferir uns concerts especials amb un preu de l'entrada que no sigui proporcional al cost real. L'entrada més cara per aquests concerts costarà quinze euros.

Fes-me cinc cèntims de la programació

A principis d'octubre, per exemple, fem el **Marc Miralta Weekend**, amb **Miralta** tocant amb uns músics israelians impressionants, **Or Bareket** i **Nitai Hershkovits**, i l'endemà a duet amb el sensacional **Marco Mezquida**. El novembre tindrem el **Jonathan Kreisberg Quartet**, que comptarà amb l'històric pianista **David Kikoski**. Grandíssim concert assegurat! I al desembre, **Carles Benavent**, que sens dubte serà la gran estrella dels concerts de celebració dels quinze anys. El 5 de novembre, que és

la data precisa del 15è aniversari, hi haurà un concert de piano solo amb l'**Albert Bover**, que serà gratuït. Les entrades es sortejaran entre totes les persones que hagin fet reserves per als concerts de l'aniversari. Hem volgut fer una cosa minimalista, només un músic i el piano, per reivindicar la figura del club. A més, l'Albert és un dels nostres músics favorits i un dels que ens ha acompanyat més sovint.

No tots els locals disposen d'un piano de mitja cua...

Certament, i n'estem molt orgullosos. El vam llogar quan en Luis González havia de gravar el disc i ens sabia greu tornar-lo. Al final vam pactar un preu i uns terminis amb **Pianos Frigolé**, que són patrocinadors del Sunset, i ens el vam quedar. Ens fa molta il·lusió. L'altre dia va venir a veure'ns en Mario Rossi, que és el president de l'AMJM i un músic excel·lent - ha gravat tres discos amb **Brad Mehldau** -. Ell va tenir un club a València, el **Mercedes Café**, on n'hi tenia dos de pianos! Nosaltres volem que la gent entengui que el piano

no és per fer negoci - ben al contrari - sinó que és un regal per al públic i també per als músics.

Aquest any el Sunset arriba a la 5a edició del cicle Jazz & Fires. En què consisteix?

És un cicle de deu concerts que fem coincidint amb les Fires de Girona. Aquest any hi haurà la **Big Band del Conservatori de Girona**; el **Sextet Gerió**, el contrabaixista banyolí **Vic Moliner** amb un nou projecte; el saxofonista **Zhenya Strigalev**, que farà el seu primer enregistrament en viu al Sunset; el **Luis González Trio & Gianni Gagliardi**; **Eduard Gener & Pau Brugada**; el grup de jazz manouche **Scaramouche** i, com cada d'any, tindrem un vermut jazz a la terrassa el dia de Sant Narcís amb la **Jazz Band del Titànic**. Tancarem aquesta edició amb una jam session amb la **Jazz Friends Band** (Luis González, Pedrito Martínez i Enric Canada).

Aquest estiu heu organitzat amb èxit la segona edició del cicle Jazz a la Fresca

Sí. Són uns concerts que es fan a l'aire lliure, a la terrassa del club, tots els dijous d'estiu. Enguany la programació ha inclòs vuit concerts de jazz, blues i bossanova, protagonitzats per grups reconeguts com **Triple Treat**, **The Suitcase Brothers**, **Shine**

o **Good Times, Bad Times**, i també ha servit de plataforma per difondre el treball de formacions gironines com **The Swing Messengers**, **Sunset Rhythm Kings** o **Tati Cervià Trio**. El cicle es va tancar el 25 d'agost amb el concert del grup **One Summer Night Trio**, format per Sandra Fern, Nito Figueras i Pedrito Martínez. Estem molt contents perquè en aquesta segona edició han assistit als concerts més de 3.500 persones, pràcticament el doble que l'any passat.

Si logrem crear public, potser nosaltres no ho veurem, però algú altre podrà acabar vivint de programació música en viu

El Sunset ofereix un mínim de quatre concerts setmanals durant tot l'any. És difícil mantenir una programació estable de jazz en una ciutat com Girona?

Si vols guanyar diners, és difícil. Nosaltres no ho fem per això i, malgrat tot, aquest any hem hagut de fer ajustaments i haurem de tancar els dimecres. Sap greu perquè un dels grups residents, els **Movin'Wes**, no podran venir, però no podem assumir la despesa que suposa tenir obert cada

dia. A més, els nostres preus són populars perquè el que volem és crear públic. Si logrem crear públic, potser nosaltres no ho veurem, però algú altre podrà acabar vivint de programar música en viu.

Això que dius és molt interessant, però com es pot crear públic?

El primer que s'ha de fer per crear públic és dignificar el que ofereixes. I regalar entrades no és dignificar. No hi ha cap restaurant que et regali el menú. En aquest sentit, quan es fan concerts gratuïts amb diner públic o es regalen les entrades, no tan sols ens perjudiquen a nosaltres, sinó que també desvirtuen la professió de músic. La feina del músic s'ha de dignificar, no només pagant-lo bé, sinó fent que la seva feina tingui un valor. Quan jo feia el Festival de Jazz de Girona, ara fa 17 o 18 anys, vam aconseguir que la gent vingues als concerts, que pagués l'entrada i que tingués un respecte pel que anava a escoltar. I això cada vegada ha anat a menys. En tot cas, nosaltres quan programem ens hi juguem els nostres diners i podem fer-ho perquè coneixem molt bé el nostre públic.

La feina del músic s'ha de dignificar, no només pagant-lo bé, sinó fent que la seva feina tingui un valor

Com és el públic del Sunset?

Som afortunats perquè tenim un públic habitual, i cada vegada més. Tenim gent de 40 anys en amunt i de fins a 22. Hi ha un buit enmig, el de la gent de 22 a 40. Suposo que han sigut els anys amb menys diners per fer coses. Esperem que amb el pas del temps aquest buit s'anirà omplint. Pel que fa als joves, el fet que vinguin cada cop més als concerts, crec que és un mèrit que s'ha d'atribuir als professors de les escoles de música moderna, que són músics autèntics. Com el Dani Alonso, per exemple, que ha arribat a tenir tres big bands simultànies a Girona. La gent jove que s'apunta a les big bands pot trobar els seus professors

tocant o escoltant un concert al Sunset. Això és molt estimulant.

El Sunset col·labora amb les escoles de música moderna?

Sí, des que vam obrir sempre hem col·laborat amb algunes escoles, com per exemple l'Escola de Música de Sant Gregori, amb la que tenim un lligam molt estret perquè també són patrocinadors del club. El que passa és que ara n'hi ha moltes més i fins i tot vénen de Perpinyà. Allà no tenen club de jazz i vénen aquí a fer les jams, les audicions o els concerts de final de curs. És remarcable perquè aquests desplaçaments no els paga el conservatori, sinó que són uns quants professors - que es mereixen un monument - els que paguen entre tots el lloguer dels minibusos per portar els alumnes. Els convidem a sopar. Què menys! Hem intentat aconseguir alguna ajuda de l'Ajuntament, però no ha vingut mai ningú a veure'ls, ni tan sols els han rebut.

També hem organitzat moltes master class, algunes de sonades, com la d'Scott Hamilton, que precisament es va fer a l'Escola de Sant Gregori, tot i que la més multitudinària va ser la de Gilad Hekselman, amb 40 estudiants. Ara hem deixat de fer-ne perquè hi ha moltes més escoles de música que abans i pensem que, si són pocs alumnes, és millor que les master class es facin a les aules. Al Sunset només fem les que tenen un nombre considerable d'alumnes inscrits.

I fareu audicions comentades?

Sí. Com que hem deixat de fer master class perquè creiem que no és la nostra feina, sinó que és una feina que pertoca a les escoles, hem pensat que per mantenir la cosa pedagògica o didàctica, amb poc cost, podríem fer audicions comentades, obertes al públic. Pensem que el Sunset és un lloc molt adequat per fer-ho, perquè mentre mires una pel·lícula o uns vídeos, comentats per alguna persona amb coneixement del tema, també et pots prendre una copa en un ambient agradable, amb gent coneguda. Al novembre farem la primera, estem

tancant els detalls. No sé si ho farem cada mes o cada trimestre, ja ho veurem. Depèn molt de l'acceptació que tingui.

Tu vas iniciar el Festival de Jazz de Girona l'any 1999 i vas ser el responsable de les sis primeres edicions. Què va passar?

Vaig organitzar el festival sense saber si l'Ajuntament hi estaria d'acord perquè el regidor de Cultura del moment no ens volia ni agafar el telèfon. Quan vaig poder parlar amb ell i va veure que hi havia 50 concerts programats sense comptar amb el seu ajut, van decidir participar-hi i ho van seguir fent durant sis edicions. Després hi ha va haver canvi de regidor i es va deixar de fer el festival. Més tard se'n va fer càrrec l'Ajuntament, amb un altre director i una altra filosofia. El festival d'ara no té res a veure amb el d'abans, ni pel que fa a la línia de programació ni pel que fa als criteris. Abans hi havia concerts de petit format a vint espais de Girona, a més del Sunset i els auditoris on es feien alguns concerts més grans. Ara el petit format ha desaparegut i aquest any, per exemple, s'han fet només vuit concerts en total. Aquest any el festival també ha canviat de nom: ara és el Girona Jazz Festival.

Girona és "ciutat de festivals", se n'hi fan moltíssims...

Sí, però de música poca. Mira, avui és dimarts. Qui toca a Girona a part del Luis Gonzalez Trio al Sunset? Ningú. Doncs ja està. On són els festivals avui? Les biblioteques obren entre setmana. No?

A Girona cal obtenir un permís per poder fer música en directe en un local?

No forçosament. Jo ahir vaig estar tocant en un local que fa un cicle de concerts i no se n'ha enterat ningú perquè no molesta. Senzillament, s'ha de tenir criteri. El Sunset està insonoritzat perquè vol fer concerts amb bateria i amb big band, però un bar que fa música en viu no té perquè estar insonoritzat, només cal que els concerts s'adequin a l'espai. A més, la música en viu fa que la gent estigui callada.

Hi hauria d'haver un permís específic de sala de música en viu, que estés entre el permís de bar musical i el de discoteca

Quin tipus de permís té el Sunset?

Ens van obligar a tenir un permís gairebé de discoteca. Ja veus, si no féssim música en viu, guanyariem diners. Però això ens complica la vida perquè estàs en el punt de mira de l'especulació i el local no és nostre. Si tens un permís de club de jazz, ningú especularà perquè ningú vol fer música en directe ni jazz, però si tens un club de jazz i perds diners i resulta que tens un permís que et permet demà mateix començar a guanyar-ne molts, doncs això ho complica tot. A més el fet de tenir permís de discoteca té altres inconvenients: ens obliga, per exemple, a tenir una sortida d'emergència enorme, completament desproporcionada, o a passar diverses revisions anuals dels mossos. Hi hauria d'haver un permís específic de sala de música en viu, que estés entre el permís de bar musical i el de discoteca.

Parlem de la contractació dels músics. La Llei diu que al músic l'ha de donar d'alta l'empresa

Aquesta llei només serveix per a les formacions estables, com les orquestres clàssiques que

treballen fixes en un teatre, o per als locals que tenen músics fixes.

És evident que el músic és un treballador autònom. Al Sunset, quan hi ha un concert a taquilla, es pacta amb els músics el preu de l'entrada i, encara que sembli que l'has organitzat tu, el concert es fa com volen els músics. La decisió és d'ells. Van vestits com els dóna la gana i toquen el que volen. Però molts músics no poden pagar la cotització d'autònom perquè no generen els diners que costa. Això vol dir que alguna cosa no funciona.

Quina seria la solució?

Un autònom a un preu raonable, que es pugui regularitzar segons el que es treballi. Això faria aflorar molts diners perquè seria una aportació més petita però regular. D'aquesta manera els músics sempre estariem coberts quan toquem. A mi em preocupa més que els músics que toquen al Sunset estiguin donats d'alta a la seguretat social, que no pas que em presentin factura. De totes maneres, encara que canviï la normativa – cosa improbable de moment – penso que la feina de MUSICAT hauria de continuar. Per mi és molt més pràctic quan gestioneu vosaltres les factures.

I quan has de contractar músics de fora?

Els músics de fora són molt flexibles. Per exemple, aquesta setmana vénen dos músics d'Israel a tocar. Un d'ells no dormirà ni mitja hora perquè sortint del Sunset ha de tornar a Barcelona i agafar un vol a Nova York, on el mateix dia toca a la nit. Sense parlar del que cobren, que és poquíssim.

Només per això alguns ja no vindrien. Però ells el que volen és tocar i com més millor.

Un altre exemple: el novembre vindrà en Jonathan Kreisberg amb en David Kikoski, que estan tocant a Canàries, a l'escenari gran del Heineken, i dos dies després toquen a un festival a França. Vénen en cotxe. Em van preguntar si podien venir a tocar i si els donava el sopar. Els han dit que tenim el piano nou i el volen provar. Contractar-los i pagar el bitllet d'avió pot costar quatre o cinc mil euros, però et pots trobar que vinguin perquè volen venir. Aprofiten per tocar. El tema dels catxets no sol ser un problema, ni amb els músics de fora ni amb els d'aquí. De fet, els músics que han passat per Nova York tenen la sensació de que a casa es perd el temps. Volen fer jams, tocar amb gent, moure's i si poden fer dos o tres bolos al dia, millor.

Però molta gent pensa que els músics no han de tocar sense cobrar o sense un catxet garantit

Jo penso que tothom ha de tenir llibertat per fer el que vulgui. Qualsevol feina es pot fer cobrant o gratis i ningú t'ha de dir el que has de fer. La gent que vol tocar bé, si pot tocar tres cops en un dia ho fa. Jo crec que cal respectar que el músic faci el que li sembli. I més si parlem del Sunset. Per què no ho hauria de poder fer i en canvi sí que pot anar a fer de voluntari a qualsevol ONG?

Lluïsa Massó
Fotos: Jordi Renart

Foto: Josep Manel Jarabo

La música en viu a Girona (I)

En aquest reportatge volem parlar de la situació de la música en viu a Girona. Volem saber quines oportunitats tenen els músics de la ciutat de tocar en públic, en quines condicions, qui programa els concerts, quins requisits necessiten complir els locals per fer música en viu, com respon el públic. I sobretot volem saber quina és la política de l'Ajuntament en relació a la música en viu, més enllà dels festivals.

Deixant a part els grans equipaments que són l'Auditori i La Mirona, que tècnicament és a Salt, i algunes sales gestionades per l'Ajuntament o per la Diputació, és a dir, amb diners públics, sabem que a Girona hi ha molts locals (bars, restaurants, cafeteries, etc.) que ofereixen música en viu als seus clients. Fins i tot n'hi ha algun que té una programació més o menys estable. Inclús podríem fer-ne l'inventari que, per cert, és força fluctuant. El que no sabem és en quines condicions toquen els músics, ni tampoc si aquests locals tenen o no la llicència o el permís municipal corresponent, si és que el necessiten. Tampoc sabem si reben ajudes o facilitats per part de l'Ajuntament o bé si, al contrari, han de fer front a moltes traves administratives.

Vam pensar que havíem de començar per parlar amb el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Girona, Carles Ribas, que va ocupar el càrrec quan en Carles Puigdemont va deixar l'alcaldia (Puigdemont va incloure l'àrea de Cultura entre les seves funcions d'alcalde). Vam demanar una entrevista fa un mes i mig i, de moment, no hem obtingut resposta a la nostra petició, tot i haver-hi insistit varies vegades. Mentrestant, només coneixem la política municipal de l'Ajuntament de Girona en relació a la música en viu, pel que fa a festivals – Girona Ciutat de Festivals és l'etiqueta que s'exhibeix amb orgull – i a les programacions "oficials" de l'Auditori, la Mercè i l'Auditori Viader de la Diputació, però no sabem quina és la posició de l'Ajuntament pel que fa als locals privats - bars, pubs, restaurants - que volen oferir o ofereixen actuacions de música en viu a la ciutat. Se'ls ajuda? Se'ls tolera? Se'ls ignora? Hi ha una interlocució fluïda amb l'Ajuntament? L'Ajuntament té la voluntat de potenciar la música en viu a la ciutat?

Jazz a la Fresca amb Sandra Fern, Nito Figueras, Pedrito Martínez i Enric Canada

Els músics locals, i els que surten de les nostres escoles, tenen l'oportunitat de tocar a la seva ciutat? Aquestes preguntes i moltes altres quedaran, de moment, pendents de resposta.

Qui sí que ens va rebre va ser la tècnica de l'àrea d'activitats de l'Ajuntament, Anna Ferrer. Ens va aclarir que, a diferència de Barcelona, no hi ha cap ordenança de l'Ajuntament de Girona que sigui específica a la música en viu en bars i locals. En aquest sentit, l'Ajuntament es remet a la normativa de Jocs i Espectacles de la Generalitat. A nivell municipal només existeixen ordenances generals, en relació als sorolls i a les distàncies entre establiments. Els bars o locals sense llicència per fer música poden fer un màxim de dotze actuacions anuals, sempre que demanin el permís corresponent a l'Ajuntament i que no sobrepassin els decibels permesos. Segons la Sra. Ferrer, fent una lectura àmplia de la normativa podríem dir que tots els locals amb llicència de bar musical poden fer música en directe, sempre que no sobrepassin els decibels permesos.

Vam preguntar quins requisits es demanen per obtenir una llicència de bar musical a Girona. Primer de tot, cal fer un estudi acústic ben fet (no tots ho són, ens va aclarir). Després, s'ha d'adequar el local i fer una caixa acústica, que sol ser molt costosa i implica d'altres problemes. Cal assegurar-se que el soroll no s'escapa per cap esclotxa, perquè qualsevol forat que es faci, per exemple per instal·lar uns llums, pot provocar una fuga. En segons quins locals, el fet d'haver d'abaixar el sostre per construir la caixa acústica pot implicar incomplir d'altres normatives, com la d'incendis, que exigeix una alçada de sostre determinada.

Caldria saber si tota aquesta despesa, necessària per poder fer música en viu al local, li surt a compte al propietari que, a més, ha de pagar un catxet als músics i assegurar-los. Compensa? És improbable i estem convençuts que la majoria de locals que ofereixen música en viu a Girona ho fan més per filantropia i per amor a la música que per

diners. De fet, hem vist com un local emblemàtic de la ciutat, amb tots els permisos i una bona adequació, ha deixat de programar música en viu per oferir només discoteca. El que ens queda clar és que, a diferència de Barcelona, l'Ajuntament de Girona no té previstes ajudes econòmiques per adequar els locals que vulguin oferir música en viu a la ciutat.

A més, segons la Sra. Ferrer, la problemàtica a Girona és més complicada que a Barcelona, on molts edificis tenen entresòl, que s'utilitza per oficines i que esmorteix el so. A Girona hi ha pocs edificis que tinguin entresòl. D'altra banda, els carrers són més estrets que a Barcelona i això fa que també sigui més difícil aïllar la música. L'Ajuntament també intenta evitar concentracions de bars musicals en un mateix carrer.

Fins aquí la part tècnica, que sempre és neutra i es limita a aplicar la normativa. Per saber quines polítiques pensa fer l'Ajuntament en relació a la música en viu, caldrà esperar a poder parlar amb el regidor de Cultura. Us ho explicarem en el proper butlletí.

El Sunset, l'excepció que confirma la regla

Ja diuen que una flor no fa estiu: Girona té un dels pocs clubs de jazz amb programació estable que hi ha a Catalunya. Des de fa quinze anys i malgrat totes les dificultats, administratives i de tot tipus, el Sunset manté una programació de, com a mínim, quatre actuacions setmanals. Entre les seves parets carregades d'història, en ple barri vell, s'hi han celebrat més de 2.000 concerts. Ha portat a Girona grans figures del jazz nacional i internacional. Ha acollit els músics locals, que s'hi troben com a casa seva. S'hi fan jam sessions, s'hi donen classes magistrals, serveix de sala d'assaig i

El saxofonista rus Zhenya Strigalev, amb Liam Noble, Carlos Sarduy, Harish Raghavan, Gregory Hutchinson i Foley

enregistrament i aquesta temporada també s'hi faran audicions comentades i projeccions.

El Sunset es va inaugurar per les Fires de Girona de l'any 2001. La sala té capacitat per a 100 persones. La seva decoració recorda les caves de jazz parisines dels anys 20: les parets de pedra, la volta al sostre, els seients tapissats de vellut vermell, els miralls... Els inicis van ser molt difícils. Fa quasi 20 anys, l'Anna Gisbert i l'Albert Perejoan van llogar el local amb la idea clara de fer-hi un club de jazz. Però la idea no va agradar ni als veïns ni a l'Ajuntament. De fet, hi va haver un regidor de Cultura que va vaticinar que a Girona no hi hauria mai un club de jazz. Van

acabar als tribunals i van guanyar el judici amb una sentència ferma i inapelable. Des de llavors, el Sunset ha mantingut una programació estable i amb els anys ha anat creant un públic fidel.

Una altra cosa és que surtin els números. Actualment el Sunset té un conveni amb l'Ajuntament de Girona que cobreix a penes una cinquena part de les despeses. Encara no han cobrat el de la temporada anterior, per la qual cosa han hagut de demanar un crèdit. A més, de moment l'Ajuntament tampoc ha renovat el conveni, tot i que sembla que té la intenció de fer-ho. Si no fos així, haurien de tancar. Per sort, també compten amb alguns patrocinadors, però amb tot i això la programació es manté gràcies als músics, que hi posen de la seva part, el públic que acudeix als concerts i, sobretot, per amor a la música, que és tant com dir "per amor a l'art" o sigui, sense guanyar ni un duro i sempre a la corda fluixa. Confiem que l'Ajuntament de Girona sabrà valorar que el Sunset és més que un club de jazz. És, sobretot, un club de cultura. I tots estem d'acord que la cultura s'ha de protegir.

Lluïsa Massó
Fotos: Jordi Renart

Han donat la nota ●●●

Josep Quer i Agustí

Ha estat convidat per l'organització del prestigiós congrés internacional **Bass Convention**, per impartir classes magistrals de música catalana al certamen de Praga. El Bass és un punt de trobada bianual i itinerant de professionals del contrabaix de tots els àmbits i especialitats musicals. Professors, intèrprets, estudiants i entusiastes d'aquest instrument han participat en els concerts, seminaris, tallers i classes magistrals que han tingut lloc a Praga del 20 al 25 de setembre. A la cita d'enguany hi han participat un total de 119 contrabaixistes d'arreu del món. En Josep Quer, acompanyat per Josep M. Surrall al piano, ha presentat un programa amb obres

dels compositors catalans Valls, Albéniz i Granados i del compositor espanyol Manuel de Falla.

Josep Quer (Vilafant, 1943) és professor superior de violí, trombó i contrabaix. Fins l'any 1977 va conrear el gènere popular i de ball, principalment amb l'Orquestra Internacional Maravella, amb la qual va recórrer Europa. A partir d'aquest moment, es va dedicar exclusivament a la música clàssica amb l'Orquestra Simfònica d'Euskadi i l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu (fins al 2008). Ha estat solista de diverses orquestres simfòniques i de cambra, entre les quals l'Orquestra de Cambra de l'Empordà. Ha participat en grans festivals internacionals de música, com Peralada, Houston, Iowa, Indianàpolis o Boston. Ha exercit la docència a la Double Bass Master de Reading (UK), la Longy School de Cambridge (Massachusetts, EUA) i també ha girat per Europa i Amèrica com a solista de diverses orquestres de cambra.

Per a la participació a la Bass 2016 Prague Convention, Josep Quer ha comptat amb una beca atorgada per la Sociedad de Artistas, Intèrpretes o Ejecutantes de España (AIE).

Paco Viciano

Ha convocat amb gran èxit un càsting professional per a la seva òpera "Puges o baixes", que està en procés de creació: s'hi han presentat més de 60 cantants. Es tracta d'una comèdia lírica, de ritme frenètic (64 escenes) i remarcable accent satíric, amb 16 personatges defensats per 8 cantants que s'interrelacionen a dins i a fora de l'espai claustrofòbic d'un ascensor, acompanyats per un piano i un violí. L'obra inclou estils musicals tan diversos com l'òpera, el musical, el gospel, la cançó, el lied o el madrigal, entre d'altres. Un tribut musical a la mutació constant, a la impermanència com a única constant en la vida, a dins i a fora de cada un de nosaltres. Un cant a la contemplació de la vida que fuig irremeiablement a cada moment viscut. 16 personatges, un ascensor..... i el temps fugit. L'acció de l'obra

transcorre en tot allò que pot donar de si un dia sencer.

Paco Viciano (Barcelona, 1964) ha compost més de 270 obres de gèneres tan diversos com la simfonia, l'oratori, la música per a cobla, la música cinematogràfica i l'òpera, de les quals ha enregistrat més de 30 treballs discogràfics.

Han donat la nota ●●●

Miquel Cuenca i Vallmajó

●●●

Ha estat elegit president de Joventuts Musicals de Espanya, càrrec del que prendrà possessió a finals d'any. Des del 2004 presideix Joventuts Musicals de Banyoles i des del 2013 és el secretari general d'aquesta organització a Catalunya. També dirigeix l'Escola Municipal de Música de Banyoles.

Li agrada parlar de "músiques" en plural, perquè pensa que les fronteres entre gèneres cada cop són més difuses i denuncia que hi ha un distanciament entre els compositors de música culta contemporània i el públic. Com a president de Joventuts Musicals d'Espanya procurarà que l'organització sigui més democràtica, participativa i transparent. Treballarà perquè hi hagi una obertura pel que fa a continguts i intentarà recuperar el caràcter d'organització internacional.

El moviment de les Joventuts Musicals ha estat qualificat per la UNESCO com "*el moviment cultural juvenil més important del món*". Les Jeunesses Musicales van ser fundades a Brussel·les el 1940, en plena Segona Guerra Mundial, en un moment en què la desmoralitzada joventut de la Bèlgica ocupada necessitava un ideal al voltant del qual agrupar-se. Just després de la guerra, l'any 1945, es va fundar la Federació Internacional de Joventuts Musicals, fruit de la voluntat de les Joventuts Musicals de Luxemburg, Bèlgica i França d'intercanviar les seves experiències i la seva activitat en favor de la promoció de la música entre els joves. Avui, Joventuts Musicals Internacionals, amb seu a Brussel·les, s'ha estès pels cinc continents i compta amb més de quaranta seccions nacionals federades. Les Joventuts Musicals d'Espanya es van fundar el 1952 i el 1984 va néixer la Federació de Joventuts Musicals de Catalunya.

Antoni Mas

●●●

Ha guanyat el 7è Concurs de Composició de Sardanes Vila d'Amer "Memorial Pere Fontàs". La seva sardana "Pujant a Santa Brígida" va obtenir alhora el premi que atorga el jurat i el premi popular que decideix el públic, cosa força insòlita en el món sardanista.

El concert d'interpretació de les 5 sardanes finalistes, d'entre les 19 que es van presentar al concurs, va tenir lloc el passat 9 de juliol als absis del monestir d'Amer. El concert va anar a càrrec de la Cobla Ciutat de Girona. El jurat, format per Jesús Ventura, Jordi Molina i Marcel Sabaté, va donar el segon premi a Dani Gasulla, amb "Serrat de Folguerons". Els finalistes van ser en Jaume Cristau, en Jordi Moraleda i en Gerard Pastor.

Han donat la nota ●●●

Quim Castelló

El músic gironí Quim Castelló és actualment un dels dos bateries residents de la *houseband* del mític CafeWha de Nova York, un dels clubs de Funk, R'n'B, Soul i Rock'n'Roll més llegendaris del món.

El CafeWha va obrir les seves portes al WestVillage de Nova York per primera vegada l'any 1962 i des de llavors ha estat la casa de molts músics i artistes consagrats. Bob Dylan, JimiHendrix, Bruce Springsteen, TheVelvet Underground, Cat Mother&the All NightNewsboys, KoolandtheGang, Lenny Bruce, Woody Allen, Bill Cosby són alguns dels artistes que han començat les seves carreres musicals tocant a diari al CafeWha. En aquests darrers anys la banda local del CafeWha ha estat formada per alguns dels músics més talentosos

i sol·licitats del món. Molts d'ells intercalen la residència al Wha amb gires amb artistes com Alicia Keys, Lady Gaga, Adele, LaurynHill i molts altres. Una adreça a tenir en compte, si viatgeu a Nova York.

Maria Canyigueral

El disc que va enregistrar amb la violinista eslovena Lana Trotovsek a l'Auditori Viader de Girona ha estat premiat als Estats Units amb la medalla d'or d'interpretació als guardons **Global Music Awards**, que reconeixen el talent dels músics independents arreu del món. El disc, publicat per Hedone Records, inclou obres dels compositors César Franck, Gerald Finzi, Lucijan Skerjanc i Enric Granados. El treball també ha guanyat la medalla de plata per al tècnic de gravació, edició i mescles.

Des de fa dos anys, la pianista gironina resideix a Londres, tot i que actua sovint a Catalunya. Aquest mes d'octubre presentarà el disc amb Trotovsek a l'Ateneu Barcelonès i al Festival de Música de Besalú. Al desembre ho farà al Bolivar Hall de Londres amb un concert organitzat per l'Institut Cervantes.

Han donat la nota ●●●

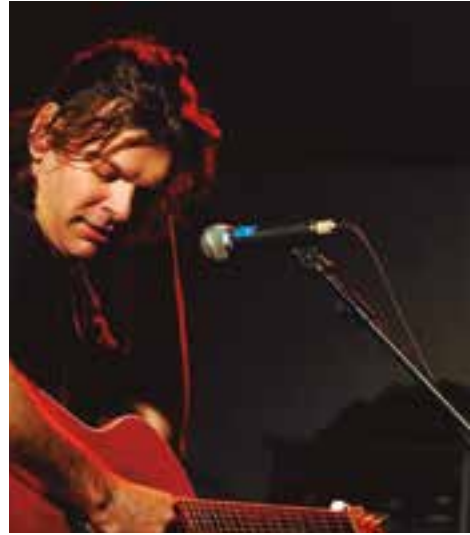

Adrià Puntí

Ha guanyat el Premi Cerverí a la millor lletra de cançó en català editada el darrer any, per la cançó "La clau de girar el taller", una referència a la seva infància que dona nom al seu últim disc (Satélite K, 2015). Aquest guardó honorífic està convocat per la Fundació Prudenci Bertrana, Catalunya Ràdio i iCat.cat i es concedeix, a la lletra de cançó més votada pels oients a través del portal web de Catalunya Ràdio.

El Premi Cerverí és un dels Premis Literaris de Girona, convocats anualment per la Fundació Prudenci Bertrana, amb l'objectiu de col·laborar en la difusió dels gèneres guardonats i honorar la memòria dels escriptors gironins que donen nom als diferents guardons. La cançó de Puntí pren el relleu de "A l'univers li sua", de Xarim Aresté, que va guanyar el Premi Cerverí l'any passat.

Criatures

El duet format per l'acordionista Marçal Ramon i el graller Ivó Jordà va ser el guanyador del IX Concurs Sons de la Mediterrània. La final del Sons es va celebrar aquest mes d'octubre a la Fira Mediterrània de Manresa, amb les actuacions dels quatre finalistes. A més de Criatures, va actuar el grup Saurí, que va guanyar el premi popular, La Puça Diatònica i Barcelona Ethnic Band.

Criatures és un duet íntim, on la gralla i l'acordió es traslladen a uns terrenys poc explorats per aquests dos instruments. Sense perdre els orígens, i tocant sempre de peus al terreny tradicional, s'acosten a nous estils i a nous ritmes. Un treball minuciós per poder traslladar en un entorn concertístic aquests dos

instruments tant arrelats a la festa popular a peu de carrer.

El Concurs Sons de la Mediterrània està organitzat pel Grup Enderrock, el Centre Artesà Tradicionàrius i la Fira Mediterrània, i té el suport de l'Ajuntament del Vendrell, el programa Mans de Catalunya Ràdio i el festival PortalBlau de l'Escala.

La nota trista ●●●

> **Emili Juanals** (Palafrugell, 1928)

Va morir a Palafrugell el passat 18 d'agost, a l'edat de 88 anys. Nascut en una família de músics, va fer els primers estudis musicals amb el seu pare, Lliberat Juanals, que fou instrumentista de fiscorn i trompeta a La Principal de la Bisbal. Amplià els estudis amb els mestres Frederic Sirés i Francesc Civil. Destacat instrumentista de trompeta, deixeble de Josep Miralda, va començar a l'Emporitana de Verges (1940) i més tard a la Maravella (1951). El 1954, juntament amb un grup de músics palafrugellencs que també en formaven part, van decidir fundar discretament una orquestra amb seu a Palafrugell, però el rumor es va escampar i en Joanals i els companys es van trobar al carrer. Aleshores van haver d'improvisar l'orquestrina Tropicana durant el 1955 i el 1956 per fi van fundar la Coblà-Orquestra Costa Brava, amb seu a Palafrugell, de la qual també en fou director i representant.

A més de ser un gran trompetista, l'Emili Juanals va compondre prop de dues-centes sardanes, algunes signades amb el pseudònim de Bru Corbin, així com música per esbarts i havaneres, com la coneguda "Malalt d'amor", amb lletra de Carles Casanovas.

> **Juan Gabriel** (Parácuaro -Michoacán- 1950)

Alberto Aguilera Valadez, més conegut com a Juan Gabriel, va morir el 28 d'agost passat a Santa Mònica (Califòrnia), a l'edat de 66 anys. Va començar la seva carrera a principis dels anys setanta del segle passat. A més de ser un dels cantants llatins més reconeguts del món -ha venut més de 100 milions de còpies-, Juan Gabriel, conegut com "El divo de Juárez", va compondre molts dels grans èxits de Rocío Dúrcal, Luis Miguel i Isabel Pantoja, entre d'altres. Es movia amb facilitat en diversos gèneres musicals com el mariachi, la balada, la ranxera, el pop o la música 'horteña', i era conegut també pels seus gran dots de showman a l'escenari. Al llarg de la seva carrera, va compondre i va interpretar temes que van marcar la història musical de Mèxic i, per extensió, d'Amèrica Llatina, com 'Se me olvidó otra vez', 'Con tu amor', 'Amor eterno' o 'Así fue'.

Juan Gabriel estava de gira pels Estats Units amb el seu espectacle "MeXXico Es Todo", que va portar el 26 d'agost al Fòrum de Los Angeles i que finalment es va convertir en el seu últim concert. Després de la seva mort s'ha sabut que Juan Gabriel va rebre tres nominacions (àlbum de l'any, àlbum favorit de pop-rock pel disc "Los duo 2" i artista masculí de pop-rock) en els Latin American Music Awards que es celebraran el 6 d'octubre a Los Angeles.

> **Xavier Dealbert** (Barcelona, 1959)

Va morir a Barcelona el passat 3 de setembre, a l'edat de 57 anys. Xavier Dealbert era cantant, una gran veu. Es va criar al barri de Sants de Barcelona i des de ben petit la música va estar molt present a la seva vida. Va començar a cantar en petits grups fins que va arribar a treballar amb Frank Dubé, fent actuacions en els descansos on, a més de cantar, tocava la guitarra i explicava acudits. Més tard, va treballar a la Super Orquesta, amb un jove Josep Capdevila, més conegut avui com a Sergio Dalma. La seva carrera va seguir creixent, fins al punt de fer-se un nom com a cantant conquerint diverses sales de festes i orquestres com el Sutton, Època, Tango Marabú, Metropol, Pasarella, Aitana... També va tenir diverses aparicions a la televisió, especialment a TV3. L'última etapa com a cantant la va passar a l'Orquestra Selvatana, amb la que faria les seves últimes aparicions al concurs musical L'Envelat, de TV3, interpretant temes musicals traduïts al català. Més tard, també va formar part de l'Orquestra Emporium. Tot i que el seu talent va ser reconegut en l'àmbit de la professió musical, no va arribar mai a realitzar el seu somni de fer el salt com a cantant a nivell nacional. El seu fill, Xavier Dealbert Madrid, va heretar les seves qualitats de cantant i va arribar a participar a Operación Triunfo l'any 2006.

TALLER D'INICIACIÓ A LA PRODUCCIÓ MUSICAL PER A AUDIOVISUALS

Data: Del 28 de novembre al 2 de desembre de 2016

Horari: De 10.00 a 14.00 hores (Durada: 20 hores)

Lloc: Sala Mompou de la seu de la SGAE a Catalunya (Passeig de Colom, 6 – Barcelona 08002)

DESTINATARIS

Compositors i professionals del mitjà i estudiants de composició musical, de so i de producció musical que vulguin iniciar-se en la producció audiovisual.

OBJECTIUS

Iniciar els compositors i professionals del mitjà en la producció de música enfocada a l'àmbit audiovisual, i ajudar-los a dominar els mecanismes i les eines d'aquesta faceta de la producció, així com a donar resposta a les seves necessitats.

RESUM DEL PROGRAMA

- Introducció general. Conceptes bàsics
- Els fluxos de treball
- La mescla I: Topologies bàsiques
- La mescla II: Processos d'àudio
- La mescla III: Surround
- Tècniques microfòniques orquestrals.
Microfonia multicanal

PROFESSOR

Raül Marín. Format en harmonia moderna, composició, orquestració, solfeig i piano, treballa com a compositor i productor musical amb una forta vinculació a les noves tecnologies.

Amb vint anys d'experiència com a especialista de producte de primeres marques en el sector audiovisual, realitza funcions i col·laboracions tècniques i comercials a empreses líders com

ara CSS Audiovisual Technology, Yamaha, Lexon, Dentamatic o Adagio, SA.

Com a compositor musical, ha realitzat múltiples treballs relacionats amb el sector audiovisual. Marín va ser premiat en el Festival Internacional de Cinema i Televisió de Nova York l'any 2007 per la composició i producció del documental *Ruanda, tras los machetes*. Així mateix, la cançó «Me ducho en tus besos», del llargmetratge *Haz de tu vida una obra de arte*, va ser nominada als premis Goya 2015 en la categoria de millor cançó original.

PREU

- Alumnes nous: 70 euros (IVA inclòs)
- Socis SGAE: 55 euros (IVA inclòs)

PER A MÉS INFORMACIÓ

Fundació SGAE a Catalunya

Silvia Pérez.

Tel.: 93 268 90 00 (extensió 2234).

A/e: sperez@fundacionsgae.org

www.fundacionsgae.org

www.sgae.cat / www.sgae.es

Organizat per:

fundació **sgae**

Amb la col·laboració de **sgae**

Coorganizat amb:

musimagen ASOCIACIÓN DE COMPOSITORES DE MÚSICA PARA AUDIOVISUAL

Novetats discogràfiques ● ● ●

► Música entre copes 2 – Kyke Serrano

Després de la música, l'enologia és la segona passió de Kyke Serrano i és per això que l'any 2013 va endegar un projecte, "Música entre copes", amb cançons compostes per a alguns dels seus vins preferits. El primer volum porta per nom "L'Empordà" i està dedicat als vins d'aquesta comarca. Ara acaba de publicar el segon volum, titulat "Varietals", en col·laboració amb la pianista i sommelier M. Teresa Sierra i dedicat als vins elaborats amb una sola varietat de raïm. *Cariñena's Lullaby, The world of Tempranillo o Sauvignon dance* són alguns dels títols del disc pel qual ha comptat amb la col·laboració de músics com David Palau, Marc i Josep Buch o David Simó, entre d'altres.

► Matèria del temps – Jordi Molina

És el nou projecte del tenora i compositor Jordi Molina que, en coproducció amb L'Auditori Espai Ter de Torroella de Montgrí, ha decidit impulsar aquest projecte "atès que no existeix en el panorama musical català una producció en què el so instrumental d'una tenora lideri un conjunt de músics d'alt nivell amb clara voluntat d'aconseguir una important penetració social en la línia del que passa en realitats culturals singulars com Galícia o Euskadi". Música d'arrel, d'autoria pròpia, però que mescla llenguatges i influències: d'allò més tradicional a allò més innovador, de la improvisació i el jazz al cant d'estil i l'havanera. El treball es va presentar recentment a la Fira Mediterrània de Manresa.

► Zenit – Gossos

Es tracta del tretzè disc del grup manresà, que simbolitza el punt culminant de la seva carrera musical amb la combinació perfecta de totes les seves etapes en un sol disc. El treball, que es va presentar el 16 de setembre en un concert al Mercat de Música Viva de Vic, està format per 14 cançons "plenes de llum" que pretenen explicar què és el zenit, el punt més alt de les seves vides i de les seves carreres. En alguns temes del disc, han comptat amb la col·laboració d'Alguer Miquel de Txarango, la cantant Judit Neddermann, el compositor Alfred Tapscott i la formació de vents Gots de Tuba.

► Més enllà de les paraules – Animal

En aquest primer treball del grup es barregen sonoritats íntimes i contundents amb aires de pop, folk americà, reggae, soul i mestissatge. La composició del grup –set membres– i un estil musical marcat per la barreja de ritmes els acosta a grups com Txarango, la Pegatina o Bongo Botrako. Però Animal marca distàncies amb una clara influència del soul, no sols en el ritme, sinó també en les lletres. El grup, liderat pel músic de Sant Quirze del Vallès, Sr. Smizz –àlies Goku– està format per músics de diversos racons de Catalunya i està cridat a arrasar amb una proposta que combina el romanticisme elegant amb un cert esperit canalla.

► De vell nou – Barca de Mitjana

Amb aquest treball, que és el novè que publiquen, aquest grup d'havaneres premianenc commemora els seus 20 anys de trajectòria. El disc, amb 20 temes, duu per títol "De vell nou", on vell s'escriu amb V baixa i nou fa referència a l'encert de la incorporació d'un nou company, Jaume López, que s'ha unit als veterans Jaume Romaguera i Joan Botey. El treball ens proposa un recorregut per diverses peces del gènere des de valsets i boleros fins a cançó catalana i, evidentment, havaneres. Algunes són cançons populars conegudes, però d'altres s'han enregistrat poques vegades. Per aquest cd el grup ha comptat amb diferents col·laboracions, com ara la del grup Mas Gardènies en les peces *Cançó de fer camí i Niña cuca*.

> **40+ – Grup Terra Endins**

Per celebrar que el grup ja ha complert més de 40 anys (42 per ser exactes) i per tal de no perdre el bon costum d'anar enregistrant tot el seu repertori, el grup d'havaneres Terra Endins ha enregistrat el seu divuitè treball discogràfic. Aquest disc conté les darreres peces que el grup ha incorporat al seu repertori, sense oblidar algun dels clàssics de sempre. Actualment, el grup està format per en Miquel Llorenç (guitarra i veu de tenor), en Joan Vila (veu de tenor), l'Arseni Girbal (veu de baríton), en Narcís Palomeras (veu de baix) i en Jaume Cristau al contrabaix.

> **Introspective – Victor Branch**

És el primer àlbum d'aquest jove cantant, enregistrat als Kar Rava Studios de Girona amb la producció de Carles Ramió. Influenciat per músics d'origen afroamericà de soul, jazz i blues, les seves composicions tenen una certa sonoritat Motown, soul, pop i funky. Les deu peces del disc són de collita pròpia i parlen de les seves experiències i de la seva forma personal de veure la vida. Un disc amb varietat harmònica, amb referents per a Victor Branch com Amy Winehouse, Jamiroquai, Sam Smith, John Newman, Jennifer Hudson o Lauryn Hill. Tots plegats d'estils diferents però ahora icones i ídols en els seus gèneres.

> **Shadows in the darkness – Joan Cardoner**

Quart disc en solitari d'aquest guitarrista empordanès, arranjador, compositor i productor, que ha format part de grups com Rockson, Terratrèmol, Atila o Los Guardians del Pont. El treball es compona de deu cançons, escrites per ell mateix i cantades en anglès per Hèctor Llauro. També ha comptat amb la col·laboració dels seus companys del LGP, Quim Mandado (veu i baix) i Martín Rodríguez (bateria), a més de Xavi Casas (teclats) i Bernat Jordana (guitarra). Enregistrat al TrapStudio d'Espolla i editat per Picap el disc està disponible a totes les plataformes digitals.

> **Toni Subirana canta la poesia del Nadal – Toni Subirana**

Es tracta del cinquè treball discogràfic d'aquest cantautor, que va registrar pràcticament en directe a la sala Paper de Música de Capellades amb els músics que solen acompanyar-lo: Alfons Rojo (guitarres, mandolina i acordió), Eduard Altaba (contrabaix), Àngel Pereira (bateria i percussió), Sara Rojo (violí), i la col·laboració especial del pianista Manel Camp en tres cançons. Subirana ha musicat onze poemes de temàtica nadalenca de grans clàssics catalans com ara Josep Carner, Carles Fages de Climent, Joan Salvat-Papasseit, Joan Maragall, Guerau de Liost, Àngel Guimerà, Marià Manent, J.V. Foix, Tomàs Garcés, Jacint Verdaguer i Miquel Martí i Pol.

> **Un pam de net – Eduard Canimas**

Sis anys després de la publicació del seu últim treball, *Sagrat cor*, Canimas recupera en aquest disc la contundència rockera i elèctrica per anar-se enlairant cap a zones de calma i més subtils. Tal com diu ell mateix, "Aquest nou treball està fet de deu cançons com deu esglaons per tal que, mentre els vas pujant, potser també t'ajudin a buidar la maleta, et puguis sentir més bé, més lleuger i potser també puguis connectar amb racons profunds de tu mateix, de tu mateixa". L'acompanyen David Ibàñez - Guitarres i ukelele -, Xavi Grau - Baix elèctric - i Jaume Catà -Bateria -.

El ball de nit

Actitud

Les darreres eleccions, tan llargues i avorrides, m'han accentuat la sensació de viure en un país que s'està encallant per moments. Talment com si es tractés d'un carro feixuc, les rodes del qual s'enfonsen cada vegada més en el solc, fa la fatal impressió que, d'un moment a l'altre, s'aturarà sense remei.

La malastrugança que tradicionalment acompanya els músics, que sempre hem estat considerats com uns pàries entre la societat laboral, amb la crisi s'ha estès a la resta de la societat. Ara mateix tenim la classe mitja desmoralitzada, veient que el carro no arria de cap manera, i atemorida davant la constatació que els que el menen són absolutament incapaços de fer-lo sortir del fang.

Sembla mentida que, precisament en el país que presumeix de tenir el toro per icona, no es trobi cap polític capaç d'agafar-lo per les banyes per redreçar la situació. I el pitjor de tot és aquesta mena de letargia que sembla haver-se apoderat de la gent que no sap com reaccionar. Tenim por? O potser mandra? Jo diria que un xic de cada cosa. D'una banda s'ha de reconèixer que hi ha una generació encara estigmatitzada per la Guerra Civil i les seves posteriors conseqüències i, de l'altra, hem d'admetre que som un país tradicionalment mandrós. Encara recordo com, a l'època que vaig fer de músic a la costa, els turistes es mofaven jocosament dels autòctons. *Un momento, un momento*, exclamaven constantment en to de burla. I és que ja estaven absolutament avorrits que cada vegada que demanaven quelcom a un cambrer, un recepcionista, un funcionari o qualsevol altra persona que, suposadament, havia d'estar al seu servei, els contestessin amb la mateixa lletania.

El cas és que, entre una cosa i l'altra, ens hem adaptat de tal manera a representar el paper de cornuts i pagar el beure, que atorguem butlla de continuïtat en el càrrec a tots aquells que tradicionalment ens han aixecat la camisa i ens han robat la cartera. Sembla com si s'hagués

instaurat de manera general el "jo que hi puc fer?" i que, l'un per l'altre, anem deixant les bancades del Congrés sense escombrar.

A mi em fa l'efecte que els encarregats de subministrar l'opi del poble per tenir el personal tranquil, s'han passat de la dosi recomanada i el resultat és aquest sopor general que envaeix el país, més preocupat pel genoll d'en Messi o el turmell d'en Ronaldo que per qualsevol altre dels greus problemes que ens afecten.

De tant en tant s'escolta alguna veu -generalment d'algun músic, actor, literat o qualsevol artista- per aixecar el crit al cel. Però desgraciadament no obté resposta o, si de cas, és poc significativa. Manca actitud. Donat que semblen els més motivats, potser seria el moment de plantejar-nos, els que amb més o menys encert ens dediquem a aquestes arts, la possibilitat de bescanviar el "jo que hi puc fer?" pel "compteu amb mi". Si res més no, tranquil·litzaríem les nostres consciències. Contràriament haurem d'acabar reconeixent que tenim el país que ens mereixem... i aquest seria un final molt trist.

Antoni Mas

